

Nr 227.

Av herr **Holmström**, om höjning av tullen för flätat utländskt skogarn.

Sedan flera år tillbaka förekommer inom landet tillverkning av tvinnade *lingarner*, avsedda för rand- eller bindsömnad på *skodon*. Tillverkningen ifråga förutsätter en mycket hög grad av yrkesskicklighet och bygger på befintligheten av ett i tekniskt hänseende mycket högt stående spinneri. Det svenska spinneri, som upptagit denna tillverkning, har inrättat sig så, att det är i stånd att tillgodose landets hela behov av dylika garner och har för detta ändamål nedlagt icke allenast betydande kapital i såväl byggnader som maskiner utan även ett intensivt arbete på opplärandet av den förmans- och arbetarestam, som härför är nödvändig. Under år 1929 uppgick den tillverkade kvantiteten till 34,934 kg. med ett värde av 323,953 kronor. Tillverkningen av tråd åtnjuter ett tullskydd av 40 öre per kg. för oblekt, ofärgad tråd och 60 öre per kg. för blekt eller färgad tråd, motsvarande i medeltal 3.7 % av värdet.

Ifrågavarande garner hava under de senare åren haft att utstå hård konkurrens, förutom med utländska *lingarner*, jämväl med vissa utländska garner, vilka äro avsedda för samma ändamål, men som äro tillverkade av bomull i stället för lin och flätade i stället för tvinnade. Enligt bestämmelserna i förut gällande taxa — 1911 års taxa — tullbehandlades dessa garner såsom snören och andra snörmakar-arbeten med tull av 3 kronor per kg., motsvarande ungefär 20 % av värdet. Tack vare denna — i och för sig icke höga — tull å konkurrentartikeln har tillverkningen av ovannämnda inhemska *lingarner* kunnat upprätthållas och även väsentligen utvecklas.

Emellertid har sistnämnda tull i den nya tulltaxa, som trädde i kraft den 1 januari 1930, nedsatts till 70 öre per kg., vilken ändring föranletts av ett av 1925 års tulltaxerevision framlagt förslag i ämnet. Såsom motiv för förslaget framhöll de sakkunniga, bland annat, att någon tillverkning av dylika garner icke förefunnes inom landet. Tvivelsutan hade de sakkunniga, innan de gjorde berörda uttalande, verkställt undersökning rörande förekomsten av skogarnstullverkning inom landet, men vid denna undersökning hade de icke uppmärksammat ovanberörda inhemska tillverkning av tvinnat skogarn av lin. Detta är också förklarligt med hänsyn till att tillverkningen ifråga icke förrän år 1926 uppnådde någon större omfattning.

Berörda tullnedsättning för de utländska, flätade garnerna från 3 kronor till 70 öre per kg. medför givetvis en sänkning av priset på desamma. Härigenom

kommer i sin ordning priset på de tvinnade garnerna att neddragas till en sådan nivå, att den inhemska fabrikationen av dessa helt eller delvis måste nedläggas.

Med hänsyn till sist berörda förhållande synes frågan om en sänkning av tullen för flätat utländskt skogarn hava varit av den art, att densamma icke bort avgöras i samband med den tekniska revisionen av tulltaxan utan i stället bort upptagas till avgörande först vid den allmänna revision av tullskyddet, till vilken förslag kommer att avgivas av 1928 års tullkommitté. På grund härav får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att tulltaxerubrik 457 i den nya tulltaxan måtte återställas till den lydelse, rubriken hade i 1911 års taxa, och sålunda erhålla följande avfattning:
»Tågvirke och linor samt bind- och segelgarn:
flätade: ...
blekta, färgade eller tryckta:
tulltaxeras såsom snören och andra snörmakararbeten.»

Stockholm den 18 januari 1930.

Nils Holmström.